

بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين

وصلى الله على محمد وآل محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما كثيرا

Resulullah'in *salla'llâhu aleyhi ve alihi*, vefat ettiği gecede yazdığı vasiyetin ispatı

Bu bölümde, Resulullah *salla'llâhu aleyhi ve alihi* 'in, Gaybet Şeyh Tusi ve diğer kitaplarda çıkan vasiyetin geçerliliğini ele alacağız. Belki ehli sünnet, bu kitaplarda çıkan hadisleri, sırf Şii kaynağı oldukları için kabul etmeyeceklerdir ve bu kitapları itibarlı kitaplar yerine almayacaklardır lakin, bu hadislerin doğru olduğunu, Kuran'a ve sünnete ters olmadığını ispatlayacağız. Zira bu vasiyet, bütün Müslümanları ilgilendirmektedir.

İlk olarak bilmemiz gerekir ki; Resulullah *salla'llâhu aleyhi ve alihi*'den, sadece bir vasiyet mevcuttur. Yani, bu vasiyetle ters düşen başka hiçbir vasiyet yoktur ve eğer olsaydı, şüphe doğururdu. Ancak olmadığı için, şüpheye yer kalmamaktadır. Ve üstelik, Allah'ü Teala da, vasiyet bırakmayı vacip kılmıştır.

Bu iki ayete dikkat ediniz:

Ey müminler, ölüm vaktiniz geldiğinde vasiyet edeceğiniz esnada kendinizden veya başkalarından adil olan iki kişiyi şahit tutun (Maide:106).

Sizlere vaciptir ki, ölmeden önce doğru ve güzel bir şekilde vasiyetinizi hazırlayın... (Bakara:180)

Bu ayetlere göre, takva sahibi her müminin vefat esnasında vasiyet bırakması vaciptir ve Resulullah (s.a.a.s), muttakilerin ve takva sahiplerinin en önünde gelen bir peygamber olarak, vasiyet bırakmaması mümkün değildir. Şimdi eğer bu vasiyeti, sırf Şii kaynaklarında yer aldığından dolayı inkar edersek, o zaman, İslam peygamberi Hz Muhammed (s.a.a.s) 'i günah işlemekle itham etmiş oluruz. Bu da, vasiyeti kabul etmekten başka şansımızın olmadığını gösterir. Çünkü bu vasiyet, ne Kuran'a, ne de sünnete aykırıdır. Eğer vasiyeti reddedersek, Hz. Muhammed (s.a.a.s) 'e itham etmiş oluruz. Zira, Peygamber Efendimiz (s.a.a.s) müstahap olan bütün amelleri yerine getirmiş iken, vacip olan bir ameli; ki Allahı Teala Kuran'da emretmiştir; yerine getirmemiş, eksik bırakmış olamaz. Halbuki, Ehli sünnetin önde gelen hadis kitaplarında da (Sahih müslim ve Sahih buhari'de), Resulullah (s.a.a.s)'in, vasiyet bırakmak istediği rivayet edilmiştir.

İbni Abbas dedi ki: O Perşembe günü, öyle bir Perşembe günü oldu ki... Resulullah buyurdu: "Benim için kalem ve kağıt getirin. Size bir kitap yazacağım. Zira bunun sayesinde benden

sonra Mahşere kadar, hiç kimse yolundan şaşmamış olacak..." Ve dediler: Peygamber sayıklamaktadır.

Sahih müslim vasiyet kitabı. Vasiyet bırakacak bir şeyi olmayanın bölümü hadis numarası 4321

Abdullah b. Abbas'tan rivayet olunmuştur: "Hani o perşembe günü (o ne fena gündü?), o perşembe günü, ne acı gündü? Demişti de sonra (inci tanesi gibi dökülen) göz yaşı ta yerleri ıslatarak ve o günü cereyan eden vakıayı anlatarak şöyle demişti: Bir perşembe günü Resûlullah'ın son hastalığında ağrısı artmıştı da: - Haydi bana kalem kâğıt gibi yazılacak bir şey getiriniz! Size bir vasiyetname yazdırayım ki, ondan sonra yolunuzu şaşırıp hiç helâke düşmeyesiniz! buyurdu. Şimdi Ömer orada bulunanlara: - Nebi 'nin muhakkak ki, hastalığı ağırlaşmıştır. Yanımızda ise Allah'ın kitabı vardır, o bize yetişir! Dedi. Bunun üzerine orada bulunanlar (yazılsın, yazılmasın diye) ihtilâf ettiler. Sözleri birbirine karıştı. Resûlullah 'da: Hiç bir Peygamber'in yanında niza ve ihtilâf etmek doğru değildir, haydi yanımdan kalkıp savulunuz! Buyurdu. İbn Abbas, şöyle dedi: En büyük musibet, peygamberin yazmak istediği vasiyetinin yazılmasına izin vermedikleri musibettir."

Sahih Buhari, HÜRÜ'L-ÛYN VE ONLARIN MÜSTESNA SIFATLARI, 1275.

Burada gördüğümüz şekilde, peygamberden sonra bizim yanlış yoldan sapmamızı engelleyecek bir şey bırakmak istemesi, vasiyetin hassasiyetini beyan etmektedir. Sizce Resulullah (s.a.a.s), ümmetinin yanlış yola girmelerine müsaade eder mi?

Bildiğimiz gibi, peygamber efendimizin sözlerinin hepsi vahiydir.

Ve o, hevesinden (kendiliğinden) konuşmaz. Onun sözleri, yalnızca Allah tarafından kendisine iletilen vahiylerdir. NECM-3 - 4

Ve Allah'ın Resulü, vasiyet her yanlışı ve sapmayı düzeltereğini söylediğinde, Allah'ın kelamını arz etmiş demektir. O zaman bu vasiyeti yazdırmak farz ve vaciptir. Yoksa, Allah'ın resulünün risaleti ve görevi tamamlanmış olmayacaktır. Ancak, görmekteyiz ki, sahabelerden bazıları, Allah'ın bu ayetlerini unutarak, peygamberin emirlerini dinlemeleri gereken yerde, bu emire karşı gelip, peygamber efendimizin sayıkladığını söyleyip, kendisine hakaret etmişlerdir. Bir sonraki hadiste, bu konu daha fazla aydınlanmış olup, olayı net bir şekilde öğrenme şansımız olacaktır.

İbn Abbas der ki: Peygamber efendimizin ağrıları yükseldiğinde buyurdu:

Benim için kalem ve kâğıt getirin size bir kitap yazacağım ki, bunun sayesinde benden sonra mahşere kadar, hiç kimse yolundan şaşmamış olacak ve Ömer dedi ki: Gördüğünüz gibi ağrılar peygamberi yenmiştir ve elinizde Allah'ın kitabı var ve o bize yeterli olacaktır. O esnada

kargaşa çıktı ve ihtilaflar başladı ve sesler yükseldi ve Resulullah buyurdu benim yanımdan kalkın, benim yanımda iken ihtilaf ve tartışma olmamalıdır.

Sahih Buhari İlimden kitap - ilim yazmak Bölümü- hadis numarası 114

Gördüğünüz şekilde, İslam ümmetinin arasındaki ihtilaflar, peygamber efendimiz vefatından önce başlamıştır ve vasiyetini anlatmak için insanları şahit olsunlar diye toplamıştır. Bu vasiyetin, insanları gidecekleri her türlü sapkınlıktan kurtaracak bir vasiyet olması çok vahim ve önemlidir ki, peygamber efendimiz bunu dile getirmiştir. Ancak sahabeler arasındaki bazıları, bu vasiyetin bırakılmasından rahatsız olup, aşikâr bir şekilde Hz Muhammed'e s.a.a.s itiraz etmişlerdir.

İbn Abbas der ki: Allah'ın peygamberi (s.a.a.s) vefat zamanı geldiğinde, evinde bir sürü insan vardı. Onlar arasında, Ömer İbn Hattab da vardı ve Allah'ın Resülü buyurdu: "Ant olsun size bir kitap (yazı) yazacağım ki, benden sonra asla sapmayacaksınız." Ve o esnada Ömer dedi ki: "Gördüğünüz üzere, peygamberin (s.a.a.s) ağırları onu yenmiştir ve elinizde Kuran var. O zaman bu Kuran bize yeter..." Bunun üzerine, evde bulunanlar arasında ihtilaflar başladı ve tartışıldı, bazıları bırakın Allah'ın peygamberi yazmak istediği mektubu yazsın ki sapkınlığa uğramayalım ve diğer muhalif grup ise Ömer'in dediğini dediler ve bu şekilde sesler yükselince; Allah'ın Peygamberi (s.a.a.s) şöyle buyurdu: "Benim yanımdan gidin ve beni yalnız bırakın."

Sahih Buhari sünnete sarılmak kitabı, Bölüm İhtilaf ve Anlaşmazlık. Hadis No: 7454

Sahih Buhari hasta kitabı hastanın sözü (yanımdan kalkın) bölümü hadis numarası 5731

Sahih Müslim vasiyet kitabı vasiyet bırakacak bir şeyi olmayanın bölümü hadis numarası 4322

Görünen o ki, vasiyet bırakmak son derece mühim bir mesele olmuş ve Allah'ın Resülü bile buna karşı gelmemiş ve vasiyet bırakmak istemiştir. Ancak, gördüğünüz şekilde, bir takım sahabe tarafından engellenmeye çalışılmıştır. Başka bir yönden olaya baktığımızda, vasiyetin; ihtilafların başlamasına sebep olduğunu ve sahabeyi ikiye böldüğünü görürüz: bir bölümü Ömer İbn Hattabı destekleyenler, diğer bölüm ise, Hz Muhammed'i (s.a.a.s) destekleyenler. Bu şekilde, birinci grup, Allah'ın emrini önemsemeyerek, Allah'ın Resulüne karşı gelerek, Allah'a ve onun Peygamberine teslim olmayarak, peygamberimize sayıklama ithamı atacak kadar ilerlemişlerdir. İkinci grup ise, Allah'ın emrine ve peygamberine teslim olmuş ve vasiyetin bırakılmasını istemişlerdir. Zira, Allah'ın Resulünün kelimasını, Allah tarafından vahiy sayarak, yanlış yola gitmemek için bu vasiyetin önemini anlamışlardır.

Bu vasiyetin her ne olursa olsun bırakılması gerektiğini bildiğimizde, bu vasiyet ikinci grup için, yani peygamber efendimizi Hz. Muhammed'i (s.a.a.s) destekleyenlere yazılmış olmalıdır. Ve olaylar aynen devam etmiş, lakin; vasiyet de bırakılmıştır.

Said ibn Cubeyr der ki: İbn Abbas dedi: Hani o perşembe günü (o ne fena gündü?) o perşembe günü... Sonra yerdeki kumları ıslatacak kadar ağladı ve dedi: Perşembe günü Allah'ın Resulünün ağırları şiddeti yükseldi ve Allah'ın Resulü şöyle buyurdu: Bana kalem kâğıt getirin. Size bir vasiyetname yazdırayım ki, ondan sonra yolunuzu şaşırıp hiç helâke düşmeyeziniz! Ve Allah'ın Peygamberinin yanında tartışma olmaması gerekirken orada bulunanlar (yazılsın, yazılmasın diye) ihtilâf ettiler ve sonra dediler Allah'ın Resulü sayıklıyor. Ve bunun üzerine Allah'ın peygamberi buyurdu: Yalnız kalmak bana attığınız bu iftiralardan daha iyidir ve kalkın gidin. Beni yalnız bırakın ve ölümü esnasında da 3 şeye vasiyet etti birincisi: müşrikleri Arap adalarından kovmak, ikincisi: Kitap ehli olanlardan (Hristiyan ve Yahudiler) ben nasıl vergi alıyorsam sizde öyle alın **ve üçüncüsünü unuttum.**

Sahih Buhari hicret ve Cihat kitabı. İslam çatısı altındaki kâfirlerle alışveriş yapılır mı? Bölümü, hadis no. 3090

Said ibn Cubeyr der ki, İbn Abbas dedi: Hani o perşembe günü (o ne fena gündü?), o perşembe günü... Sonra yerdeki kumları ıslatacak kadar ağladı ve dedi: Perşembe günü Allah'ın Resulünün ağırlarının şiddeti yükseldi ve Allah'ın Resulü şöyle buyurdu; bana kalem kâğıt getirin. Size bir vasiyetname yazdırayım ki, ondan sonra yolunuzu şaşırıp hiç helâke düşmeyeziniz! Ve Allah'ın peygamberinin yanında tartışma olmaması gerekirken orada bulunanlar (yazılsın, yazılmasın diye) ihtilâf ettiler ve sonra dediler; Allah'ın Resulü sayıklıyor. Ve bunun üzerine, Allah'ın peygamberi buyurdu: Yalnız kalmak bana attığınız bu iftiralardan daha iyidir ve kalkın gidin ve beni yalnız bırakın ve ölümü esnasında da 3 şeye vasiyet etti birincisi: Müşrikleri Arap adalarından kovun, İkincisi: Kitap ehli olanlardan (Hristiyan ve Yahudiler) ben nasıl vergi alıyorsam sizde öyle alın **ve üçüncüsünü söylemedi ya da söyledi ben unuttum.**

Sahih Müslim vasiyet kitabı: Vasiyet bırakacak bir şeyi olmayanın bölümü hadis 4319 ve 4320

Bu rivayetlerde gördüğünüz üzere, hadisi nakleden ravi, üçüncü kısmını ya unutmuş ya da nakletmek istemiyor. Zira, bu ehli beyti anlatan vasiyetin son kısmıdır ki, Allah'ın peygamberi'nin, bir çok ehli sünnet kitabında, bu görüşü doğrulayan hadisleri mevcuttur. Bu hadislerde peygamber efendimiz, benden sonra Kur'an ve öz yakınlarımdan olan Ehlibeyt'e sarılın diye buyurmuşlardır. Bu da, Peygamber efendimiz Hz. Muhammed'den (s.a.a.s) sonra sadece Kuran ve Ehli Beyt'e sarılmamız gerektiğini ispatlamaktadır. Bu hadisler de, sakaleyn, yani Ehlibeyt'e sarılmamız gerektiğini söylemektedir ve bunu peygamber efendimiz vasiyetinde de açıkça belirtmiş ve onları bizlere tanıtmıştır.

Zeyd b. Erkam naklediyor ki: Resulullah salla'llâhu aleyhi ve alih şöyle buyurdu: "Şüphesiz size öyle bir şey bırakıyorum ki eğer ona sarılırsanız, benden sonra asla sapmazsınız. Birisi diğerinden daha yücedir. Allah'ın kitabı gökten yeryüzüne uzanan bir iptir. Ve öz yakınlarımdan olan Ehli Beytim. O ikisi, havuzun başında bana ulaşıncaya dek asla birbirlerinden ayrılmazlar. Benden sonra o ikisine karşı nasıl davranacağınıza dikkat edin.

Sahih-i Tirmizi, c. 13, s. 200. Sahih-i Tirmizi fazilet kitabı Ehli beyt faziletleri hadis 3788

Sahih-i Tirmizi Albani den bu hadisin doğru olduğunu söylemiş

Bu hadis birçok Ehli Sünnet kaynağında Huzeyfe'den nakledilmiştir. Örneğin: "Tarih-i Bağdat", c. 8, s. 442.

Resulullah buyurdu: Şüphesiz size iki halife ve varis bırakıyorum: Allah'ın kitabı; gökten yeryüzüne uzanan bir iptir. Ve itretim; o da, Ehli beytimdir. O ikisi, havuzun başında bana ulaşınca dek asla birbirlerinden ayrılmazlar

Müsned Ahmed cilt 5 Zeyd İbn Sabes hadisi hadis no20596

Mecmeal Zavaed.c 9 fazilet kitabı Ehli Beyt a.s.'ın fazileti Hadis no14957 Heysemi senetin sahih olduğunu söyler – Cameül Sagir c3 hadis 2631 Suyuti hadisin sahih olduğunu söyler. Sahihul Camea hadis 2457 Albani hadisin sahih olduğunu söyler-Cameül Sagir ve Ziadete Hadis 4222 Albani doğru olduğunu söyler

Resulullah (s.a.a.s): Şüphesiz size iki halife bırakıyorum. Allah'ın kitabı ve itretim (Ehlibeyt). O ikisi, havuzun başında bana ulaşınca dek asla birbirlerinden ayrılmazlar.

Sahih Müslim sahabenin fazilet kitabı Hz. Ali'nin fazileti, hadis 6378(Yezid ibn Hayândan naklediliyor)

El Came Sagir Suyuti hadis 1608 (Yezid ibn Hayândan naklediliyor)

Sahih Elcame Albani hadis 1351(Yezid ibn Hayândan naklediliyor)

Mehna sene ibn Timiye c 7 sayfa318 (Yezid ibn Hayândan naklediliyor)

Ahmed ibn Hanbel Sahabenin Fazileti kitabı Hz. Hasanın (a.s) fazileti hadis 1239

Macma Kebir Tabarani Z bölümü isimleri Zeyd olanlar hadis 4787

Yıl (sene) Ebi ibn Asımdan Ehli Beyt fazileti hadis 1328 ve 1329

Müsned ibn Şeybe Zeyd ibn Sabitten rivayet edilenler bölümü. hadis 135

Müsned ibn Şeybe zekat kitabı zekan çıkarmak bölümü hadis 30998

Macme Zevaid c 9 ilim kitabı ve sünnetin ilminde bölümü Heysemi hadisin senedi sahihi olduğunu söyler

Müsned Ahmed c 5 Müsned Ensar Zeyd ibn Sabit hadis numara 20667

Çeşitli tarihlerle, hem Ehl-i Beyt, hem de Ehli Sünnet kaynaklarında nakledilen Sakaleyn hadisi, başta Hz. Ali (a.s) olmak üzere, Ehli Beyt İmamlarının imametini açıkça kanıtlamaktadır.

Ehlişünnet âlimlerinden, Suyuti Hazretlerinden, nakledilen bir rivayete göre şöyle der: Hz. Ali namazda iken bir fakir gelir ve yardım talep eder ve Hz. Ali rükû da iken yüzüğünü ona sadaka olarak verir ve peygamber efendimiz o fakiri görünce bu yüzüğü kimden aldığını sorar, fakir de rükûda olan kişi verdi der ve bu esnada bu ayet indi. Sizin veliniz evvel Allah, sonra Resul'ü, sonra o iman etmiş olanlardır ki, namaza devam ederler ve rükû halinde zekât verirler.

Maide 55

Eldaru Mensever Cilt 2 Sayfa 293- Şeyh Vahidi Ebabul Nuzul Sayfa148- Şeyh Zem Haşeri Tefsir Fehri Razi Cilt 12 Sayfa 26

Hakikat biziz, ölüleri diriltiriz ve takdim ettikleri şeyleri ve bıraktıkları eserleri kitaba geçiririz ve zaten her şeyi açık bir kütükte bir "İmam-ı Mübin" de ihsan etmişizdir. Yasin 12

Bu hadis gereğince, Hz. Resulullah kendinden sonra ümmeti içerisinde merci olarak iki paha biçilmez emanet bırakmış ve ümmetine onlardan ayrılmamasını emretmiştir. O iki emanet; Kur'an-ı Kerim ve Peygamber-i Ekrem'in Ehli Beyt'idir. Hz. Resulullah'ın bu hadisinden, Kur'an-ı Kerim'in, İslam'ın anayasası, Ehi Beyt'in de, onun müfessir ve uygulayıcısı olarak, Müslümanların önderleri olması gerektiği, açık ve net olarak anlaşılmaktadır.

Gerçi burada, Hz. Resulüllah'ın bu açıklamasını nakleden bütün hadislere yer vermemiz imkânsızdır. Ama araştırmacı insanların araştırmalarına kolaylık olsun diye, bu hadislerin bazılarını arz edeceğiz.

Bu hadislerden birinde, (Cabir bin Abdullah'ın hadisi) Hz. Resulüllah şöyle buyuruyor: “Ey insanlar! Aranızda öyle bir şey bırakıyorum ki, ona sarıldığınız takdirde sapmazsınız; o, Allah'ın kitabı ve soyum olan Ehli Beyt'imdir.”

Sahih-i Tirmizi c.5 s. 328, hadis no: 2718,

Yenabi-ül Meveddet s. 30, 41, 370,

Kenz-ül Ümmal c.1 s. 44,

Tefsir-i İbn-i Kesir c. 4 s. 113,

Mesabih-üs Sünnet Bağavi'nin s. 206,

Cami-ül Usul İbn-i Esir'in c.1 s. 187,

Mucem-ül Kebir Teberani'nin s. 137,

Mișkat-ül Mesabih c. 3 s. 258 vs.

Başka bir hadiste de; (Zeyd bin Erkam'ın hadisi) şöyle buyurmuştur: “Sizin aranızda öyle bir şey bırakıyorum ki, ona sarıldığınız müddetçe sapmazsınız: Allah'ın kitabını, o Allah'ın gökten yere uzanan bir ipidir ve soyum olan Ehli Beytimi. Havuz başında bana dönünceye kadar onlar birbirlerinden ayrılmazlar. Bakın benden sonra onlara nasıl davranacaksınız.”

Sahih-i Tirmizi c. 5 s. 329, hadis no: 3721,

Müsned-i Ahmet bin Hanbel hadis no: 10681, 10707, 1779, 11135,

Dürr-ül Mensur Suyuti'nin c. 6 s. 7, 306,

Zehar-ül Ukba s. 16,

Sevaik-ül Muhrika s. 149,

Yenabi-ül Meveddet s. 30, 36,

Üsd-ül Ğabe İbn-i Esir Şafii'nin c. 2 s. 12,

Tefsir-i İbn-i Kesir c. 4 s. 113,

Kenz-ül Ümmal c. S. 154,

Feth-ül Kebir Nebhani'nin c. s. 451,

Mesabih-üs Sünnet Bağavi'nin s. 206,

Cami-ül Usul İbn-i Esir'in c. 1 s. 187,

Mișkat-ül Mesabih Amri'nin c. 3 s. 257, vs.

Ebu Said-i Hudri'nin naklettiği hadiste, Hz Muhammed (s.a.a.s) şöyle buyurmuştur: "Kendimi, çağrılıp icabet etmiş gibi görüyorum; ben sizin aranızda iki paha biçilmez emanet bırakıyorum. Onlar Allah'ın kitabı ve benim soyumdur. Allah'ın kitabı gökle yer arasında çekilmiş olan bir iptir. Soyum da benim Ehl-i Beyt'imdir. Latif ve her şeyden haberdar olan Allah, onların Havz-u Kevser başında, tekrar bana dönünceye kadar, birbirlerinden ayrılmayacaklarını haber vermiştir. Bakın benden sonra onlara nasıl davranacaksınız."

Kenz-ül Ümmal c. 1 s. 165,

Menakıb-i Ali bin Ebu Talib İbn-i Meğazili Şafii'nin s. 235,

Zehair-ül Ukba s. 16,

Yenabi-ül Meveddet s. 31, 36, 191,

Mucem-üs Sağır Teberani'nin c. 1 s. 131,

Mecme-üz Zevaid c. 9 s. 163,

Tebakat-ül Kübra İbn-i Sa'd'in c. 2 s. 194,

Cami-ül Usul İbn-i Esir'in c. 1 s. 187,

Müsned-i Ahmet bin Hanbel c. 3 s. 17, 26 hadis no: 10707,

Sünen-i Tirmizi hadis no: 3720

Veda Haccından döndüklerinde, Gadir-i Hum denilen yerde, Hz. Muhammed (s.a.a.s) şöyle buyurmuştur: "Kendimi çağrılıp icabet etmiş gibi hissediyorum. Ben sizin aranızda iki paha biçilmez emanet bırakıyorum. Onların biri diğerinden daha büyüktür. Allah'ın kitabını ve soyumu. Bakın benden sonra onlara nasıl davranacaksınız. Çünkü onlar havuz (Havuz-u Kevser) başında, bana dönünceye kadar birbirlerinden ayrılmayacaklardır."

Sonra da şöyle devam eder: "Allah benim Mevlamdır. Ben de her müminin Mevlasıyım." Sonra da Hz. Ali'nin elinden tutarak: "Ben kimin Mevlası isem, bu Ali de, onun Mevlasıdır. Allah'ım! Ona dost olana dost ol ve ona düşman olana düşman ol..."

Hasais-ül Emir-ül Mü'minin Nesai Şafii'nin s. 21,

El-Menakıb Harezmi Hanefi'nin s. 93,

Sevaik-ül Muhrika İbn-i Hacer'in s. 136,

Yenabi-ül Meveddet Kunduzi Hanefi'nin s. 36,

Kenz-ül Ümmal c. 1 s. 167,

Mecme-üz Zevaid Haysemi Şafii'nin c. 5 s. 195,

Müstedrek-üs Sahiheyn Hakim'in c. 3 s. 109, 533 vs.

Yine Abdullah bin Hantep şöyle diyor: Hz. Resulullah Cuhfe'de bize hitap ederek şöyle buyurdu: "Ben size kendi canınızdan daha evla değil miyim?" Ashap: "Evet, ey Resulullah, evlasın" dediler. Bunun üzerine, Hazret: "Ben iki şey hakkında sizi sorgulayacağım: Kur'an ve Ehli Beytim" buyurdu. Benzeri başka rivayetler de mevcuttur.

Velhasıl, Hz. Resulüllah'ın, Kuran ve Ehli-Beyt ikilisine sarılmayı ve onlardan ayrılmamayı emrettiği hadisler mütevatir olarak, hem Ehli Sünnet, hem de Ehli-Beyt kaynaklarında nakledilmiştir.

Bu hadisi yirmiden fazla sahabe nakletmiştir. Hazret, muhtelif vakit ve yerlerde ashabına bunu vurgulamıştır. Bir defa Gadir-i Hum'da, bir defa Veda Haccı sırasında Arafat'ta, bir defa Taif'ten dönüşünde, bir defa Medine'de minberi üzerinde ve bir defa da mübarek odasında hasta yatağında iken; odanın sahabeler ile dolup taşıdığı bir sırada konuşur ve: "Ey insanlar! Ben aniden gabzolup gidebilirim. Hücet olsun diye size daha önce de söylemişim. Bilin ki, ben sizin aranızda Allah'ın kitabını ve soyum olan Ehli Beytimi bırakıyorum" buyurur.

Sonra da Ali'nin elinden tutup yukarı kaldırarak: "Bu Ali Kuran'ıdır. Kur'an da Ali iledir; havuzun (Havuz-u Kevser'in) başında bana dönünceye kadar birbirlerinden ayrılmayacaklardır..." buyuruyor.

Sevaik-ül Muhrika s. 124, Yenabi-ül Meveddet s. 285

Ehli Sünnet ulemasının hemen hemen tamamı, Sakaleyn hadisinin doğruluğunu tasdik etmektedir.

Ehli Sünnet'in önde gelen âlimlerinden olan İbni Hacer, bu hadise değinirken şöyle der: "Bil ki, Sakaleyn hadisi çeşitli yollarla nakledilmiştir. Yirmiden fazla sahabe bu hadisi nakletmişlerdir. Bu hadisin tarihi ile ilgili olarak on birinci şüpheye genişçe bahsettik. Bu tarihlerin bazısında bu hadisin Veda Haccı sırasında Arefe'de buyrulduğu, bazısında Medine'de Hazret'in hasta iken odanın sahabeler ile dolu olduğu bir sırada buyrulduğu, bazısında Gadir-i Hum'da buyrulduğu ve bazısında da Taif'ten dönüşü sırasında okunmuş olduğu hutbede buyrulduğu geçmektedir. Ancak bunlar arasında hiçbir çelişki yoktur. Zira Hazretin bu hadisi, Kuran ve Ehli-Beytin şanına ihtimam açısından bu ve diğer yerlerde defalarca buyurmuş olmasında hiçbir mahzur görülmemektedir..."

Sevaik-ül Muhrika s. 89, 148

Bu şekilde vasiyet hadisinde de, Allah'ın peygamberi saas'in, vasiyet konusunda anlatmak istediği ve bizleri sapkınlıktan korunacak şeylerin Ehli-Beyt olduğunu görmekteyiz. Bu şekilde bizlere Ehli-Beyt'i (a.s) tanıtmak istemiş olması, yanlış bir görüş olamaz. Ve oradaki konuşmada, insanların yanında Kuran bulunduğuna ve Kuran getirilmiş olduğuna, Ömer ve diğer sahebeler de şahitlik etmişlerdir. Ve elimizdeki Kuran'ın yeterli olduğunu söylemeleri, vasiyette bahsi geçen halifeleri kabul etmediklerini göstermektedir. Zira, Allah'ın peygamberi saas, bu ikisinin (yani Ehli-Beyti ve Kuran'ı), birbirinden ayrılmaz olduğunu söylemiş ve onlar da bunu reddetmişlerdir.

Cabir ibn Abdullah der ki Resulüllah (s.a.a.s) hac esnasında, Arafat gününde, devesinin üstünde oturmuş, insanlara hutbe okurken buyurdu ki: Ben sizin aranızda iki paha biçilmez emanet bırakıyorum. **Ona sarıldığınız müddetçe sapmazsınız.** Onlar Allah'ın kitabı ve benim itretim olan Ehli-Beyt'imdir.

Sahih Müslim fazlul sahabe hadis 6378--Sünen Tirmizi peygamberin ehlibeyt erdemleri bölümü hadis 3786--Sahih-i Tirmizi El albani hadis 3786 hadisin sahih olduğunu söylemiştir El albani Alimi

Bu hadislerle göre ki, daha fazlası vardır, Allah'ın resulü saas, sarılmamız gereken iki şeyi bizlere emanet bırakmıştır. Ve mutlaka vasiyet bırakmış olması gerekir ki, vermiş olduğumuz iki ayette de Allahu Teâlâ, vefat esnasında vasiyet bırakılmasını vacip kılmıştır. İkinci olarak, Sahih Müslim ve Buhari'den naklettiğimiz hadisler de bunu doğrulamıştır. Üçüncü olarak da, iki hadiste de, peygamberin saas vasiyet bıraktığı vurgulanmıştır. Her ne kadar da unutmuş veya söylemekten çekilmiş olsa da, ravi vasiyetin bırakıldığını söylemektedir. O zaman bu vasiyetin bırakıldığı kesinleşmiştir.

Diğer Ehli Sünnet kaynaklarında, başka hadislerde de, bu vasiyetin bırakıldığı kayda geçmiş ve ispatlanmıştır.

Allah'ın Resulü saas buyurdu: Ya Ali, kalem ve kâğıt getir. Ve Resulullah saas imla etti ve Hz. Ali (a.s) yazdı ve Cebrail (a.s) şahitlik yaptı ve sonra vasiyeti sardı...

Keşful hefa el aculi cilt 2 sayfa 383

İbrahim ibn Şibe der ki: Asbag ibn Nebate'nin yanında oturmuştum ve o dedi ki: Hz. Ali ibn Ebu Talib'e imla ettirilen mektubu okuyayım mı? Ve sonra bir mektup çıkardı ve okudu: Bismilahirrahmanirrahim, bu Hz. Muhammed *salla'llâhu aleyhi ve alih'in* ümmetinin ve Ehli-Beytinin vasiyetidir ve vasiyet ediyor ki: Ehli-Beyt'e ilahi takva için sarılın ve koruyun. Ümmetine vasiyet ediyor ki, Ehli-Beyti koruyun ve sarılıp ayrılmayın. Kıyamette Ehli-Beyt'i peygamber *salla'llâhu aleyhi ve alihi* koruyacak ve Ehl-Beyt'in taraftarlarını da, Ehli-Beyt koruyacak. Ant olsun ki, Ehli-Beytim sizi yanlış yola götürmez ve asla hak yolundan ayrılmazlar.

Nezm derer mosatin el zarandi sayfa 240 – Yenabi el muvade cilt 2 sayfa 365

Ve bizi yanlış yoldan kurtaracak olan vasiyet yazılmış olması artık kesinlik kazanmaktadır ve bunun üzerine Allah'ın peygamberi olan Hz. Muhammed'in (s.a.a.s) vasiyetini uygulamamızın önemli olduğunu anlamış bulunmaktayız. Ya da, Ömer'in dediğini yerini getirerek inkâr da edebiliriz.

Yani, Ömer'in taraftarlarının, bu vasiyeti kitaplarına almamalarını da haklı olarak normal göreceğiz. Zira vasiyette, Ömer'in ismi geçmediğinden, ihtilafa düşen sahabeler ve vasiyeti istemeyen sahabeler, Ömer'in fikirlerini takip ederek vasiyeti kitaplarında nakletmezler. Çünkü vasiyet, Hz. Ali ve ondan sonraki imamları görevlendirmiş ve onları halife olarak tayin etmiştir. Ve böylelikle de, Kuran'a ve Ehli-Beyt'e sarılmak yerine, onlar Kuran ve Ömer'e, Ebubekir'e ve Osman'a sarılmış oldular.

HZ. MUHAMMED S.A.A.S VEFATINDAN ÖNCE BUYURDUĞU VASIYET

İmam Sadık (a.s), babaları İmam Bakır'dan (a.s), o da babaları İmam Zeynel Abidin'den (a.s), o da babaları İmam Hasan'dan (a.s), o da babaları Hz. Ali'den (a.s), kendisine intikal edilmiş

vasiyeti şöyle buyuruyorlar: "Peygamber efendimiz saas, vefat ettiği gecede, vefat etmeden önce bana emretti ve dedi ki: "Ey Ali bana bir kağıt ve kalem getir." Ve Resulullah (s.a.a.s) vasiyetini söyledi ve belli bir yere kadar geldi ve sonra şöyle dedi:"

Ya Ali, benden sonra 12 İmam olacak ve onlardan sonra **12 Mehdi** olacak. Sen, **Ya Ali, 12 İmam'ın birincisisin**. Allah (s.v.t) seni semalarda ve göklerde Ali El Murtaza, Müminlerin Emiri, En Düz konuşan (Sıddık'ul Ekber), En Şeffaf ve Aydın karar veren (hükmeden), Hakkla Batıl arasında Hâkim, En Güvenilen ve Hidayetçi (Mehdi) adlarıyla isimlendirmiştir. Bu sıfatlar senden başka hiç kimseye ait değildir. **Ya Ali**, sen benim ailemin (benden sonra), onların yaşamında ve ölümünde ve kadınlarımın üzerine vasimsin. Kimi sen onaylarsan, yarınki gün beni bulur. Ve kimi de sen reddedersen, ben ondan (kadın cinsiyeti) nefret eder ve o beni göremez olur. Ve sen, benden sonra ümmetime vasisin (halifesin). Ölümünün zamanı geldiğinde; vasiyetimi ve halifeliği oğlum **Hasan'a** ve onun da vefat zamanı geldiğinde, vasiyet ve halifeliği, oğlum **Şehit, Zeki ve Mektul olan Hüseyin'e** bıraksın. Onun da vefat zamanı geldiğinde, oğlu **Seyit El Abidin Zi Safinatul Ali** 'ye teslim etsin. Onun da vefat zamanı geldiğinde, oğluna **Muhammed Bakır'** a teslim etsin. Onun da vefat zamanı geldiğinde, oğluna **Cafer Sadık'a** teslim etsin. Onun da vefat zamanı geldiğinde, oğlu **Musa Kazım'a** teslim etsin. Onun da vefat zamanı geldiğinde, oğlu **Ali Rıza 'ya** teslim etsin. Onun da vefat zamanı geldiğinde, **Muhammed Sage Tagi'**ye teslim etsin. Ve onun da vefat zamanı geldiğinde, oğlu **Ali Nasih** 'e teslim etsin. Onun da vefat zamanı geldiğinde, oğlu **Hasan Fazıl'a** teslim etsin. Onun da vefat zamanı geldiğinde, oğlu Muhammed Mustahfaza ki, Muhammed ve El-Muhammed'dendir, teslim etsin. Bunlar 12 İmamdır ve onlardan sonra **12 Mehdi gelecek**. Eğer **Hüccet ibnil Hasan'ın** (Hz. Mehdi'nin diğer ismi), vefat zamanı gelirse, vasiyetimi oğluna, Mukarreplerin birincisine teslim etsin. (**Birinci Mehdi'dir**). Ve onun için 3 ismi vardır; Birinci ismi, babamın ismi gibi, ikinci ismi, benim ismim gibi. Ve o **Abdullah'tır**, **Ahmed'tir** ve üçüncü ismi de, **Mehdi'dir**. O'dur ilk iman eden (O'dur müminlerin ilki), (Ondan önceki kişiye **ilk iman** eden ve müminlerin **ilkidir...**)

01 Gaybet Şeyh Tusi s.150

02 Bihar'tül Envar c.36 s.260

03 Gayetul Meram c.2 s.241

04 Şeyh El Hür El Ameli İsbaat El Hudaat C.1 S.549 (376)

05 Şeyh El Hür El Ameli Kitap El İgaas El Hacadan s.393-3

06 Şeyh Hasan bin Süleyman El-Hili (Mühtasar El-Basa'er s.159)

07 Şeyh El Meclisi Bihar'tül Envar c.53 s.147 (6) ve cilt 36 s.260 (81)

08 Şeyh Abdullah El-Bahrani kendi kitabı, Kaya El Avaalem c.3 s.236 (227)

09 Seyid Haşim El Bahrani kitabı, Kaya ElMeram c.1 s.370 (59)

10 El-İnsaf s.222 Seyit Haşim El-Bahrani

11 Şeyh Mirza El-Nuri kitabı, El-Necm c.2 s.71

12 El-Sakib c.2 S.71 (Sahih kaynak olarak onaylanmış ve aynı zamanda Şeyh Tusi de, sahih kaynak olduğunu nayslamıştır)

Ehli-Sünnet kaynaklarında, Vasiyetin içeriğini teyit eden kitaplar

1. El-Muttaki el-Hindi, Kenz ul-Ummal, 13:27
2. El-Mustadrek, el-Hakim, c3, s149
3. el-Sava'iq el-Muhrika, Ibn Hacer el-Haytemi, c.11, bolum 2, s287
4. Ahmed bin Hanbel, Musned, 1:398 ve 406.
5. El-Hakim el-Nisaburi, Mustedrek , 4:501
6. El-Dhahabi, Talkhis , 4:501.
7. Ibn Hajar el-'Askalani, Fath al-Bari 16:339.
8. Ali b. Ebu Bakr el-Haythami, Majma' al-Zawa'id 5:190.
9. Ibn Hajar al-Haythami, Al-Sawa'iq al-Muhriqa, c.12.
10. Al-Suyuti, Tarik el-Khulafa, c.10
11. el-Tabaqat el-Kubra, Ibn Sa'd, v2, p194, Pub. by Dar Isadder, Lebanon.
12. al-Jami' al-Saghir, by al-Suyuti, v1, p353, and also in v2
13. Majma' al-Zawa'id, al-Haythami, v9, p163
14. al-Fateh al-Kabir, al-Binhani, v1, p451
15. Usdul Ghabah fi Ma'rifat al-Sahaba, Ibn al-Athir, v2, p12
16. Jami' al-Usul, Ibn al-Athir, v1, p187
17. History of Ibn Asakir, v5, p436
18. al-Taj al-Jami' Lil Usul, v3, p308
19. al-Durr al-Manthoor, al-Hafidh al-Suyuti, v2, p60
20. Yanabi al-Mawaddah, al-Qundoozi al-Hanafi, pp 38,183
21. Abaqat al-Anwar, v1, p16
22. Al-Suyuti or al-Tabarani, Jami' al-Saghir 1:75.
23. Al-Muttaqi al-Hindi, Kanz al-'Ummal, 13:27.
24. Sahih Muslim (Arabic version) Kitab al-Imaara, 1980 Edition Pub. in Saudi Arabia, v3, p1453, Tradition #10
25. Sahih Muslim (Arabic version) Kitab al-Imaara, 1980 Edition Pub. in Saudi Arabia, v3, p1452, Tradition #5
26. [Sunan al-Tirmidhi (Arabic) Chapter of Fitana, 2:45 (India) and 4:501 Tradition # 2225 (Egypt)
27. Sahih al-Tirmidhi, v5, pp 662-663,328, report of 30+ companions, with reference to several chains of transmitters.
28. al-Mustadrak, by al-Hakim, Chapter of "Understanding (the virtues) of Companions, v3, pp 109,110,148,533 who wrote this tradition is authentic (Sahih) based on the criteria of the two Shaikhs (al-Bukhari and Muslim).
29. Sunan, by Daarami, v2, p432
30. Musnad, by Ahmat Ibn Hanbal, v3, pp 14,17,26,59, v4, pp366,370-372, v5, pp 182,189,350,366,419
31. Fadha'il al-Sahaba, by Ahmad Ibn Hanbal, v2, p585, Tradition #990
32. al-Sawa'iq al-Muhriqah, by Ibn Hajar Haythami, Ch. 11, section 1, p230
33. al-Kabir, by al-Tabarani, v3, pp 62-63,137
34. Kanz al-Ummal, by al-Muttaqi al-Hindi, Chapter al-Iti'sam bi Habl Allah, v1, p44.
35. Tafsir Ibn Kathir (complete version), v4, p113, under commentary of verse 42:23 of Quran (four traditions)
36. al-Durr al-Manthoor, by al-Suyuti, v2, p60 p230, quoted from al-
37. Tabarani, also in section 2, p342 38. Usdul Ghabah, by Ibn al-Athir, v3, p137
39. Yanabi' al-Mawaddah, by al-Qundoozi al-Hanafi, p41, and P335
40. Kanz al-Ummal, by al-Muttaqi al-Hindi, v1, p168
41. Majma' al-Zawa'id, by al-Haythami, v9, p163
42. Aqabat al-Anwar, v1, p184
43. A'alam al-Wara, pp 132-133
44. Tadhkirat al-Khawas al-Ummah, Sibte Ibn al-Jawzi al-Hanafi, pp 28-33
45. al-Sirah al-Halabiyyah, by Noor al-Din al-Halabi, v3, p273

46. Majma' al-Zawa'id, by al-Haythami, v9, p168
47. al-Awsat, by al-Tabarani, Tradition #18
48. Arba'in, by al-Nabahani, p216
49. al-Sawa'iq al-Muhriqah, by Ibn Hajar al-Haythami, Ch. 11, section 1, pp 230,234
50. Refs: al-Qunduzi; Yanabi 'u 'l-mawaddah, pp.444-7.]
51. al-Sawa'iq al-Muhriqah, by Ibn Hajar al-Haythami, Ch. 11, section 1,
52. al-Khasa'is, by al-Nisa'i, pp 21,30

Bu vasiyet ne Kuran'a ters, ne de Sünnete terstir. Ve Kuran ayetleri de, bu durumu teyid etmektedir.

Vasiyet ile ilgili Kuran'dan referanslar

Allah, içinizden, iman edip de, Salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri **halife** kıldığı gibi, onları da yeryüzünde mutlaka **halife** kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaatte bulunmuştur. Onlar bana kulluk eder ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Artık bundan sonra kimler inkâr ederse, işte onlar fasıkların ta kendileridir. **Nur 55**

Bu ayette Allahu Teâlâ der ki, nasıl daha önce Salih amel işleyenleri halife kılmışsam, onlardan sonrakini de, halife kılacağım. Anlamı; ikinci grup halife olacaktır. Ve sonra, ikinci halife olacak grubu da; ilk grubu nasıl halife kıldığıysa; onları da, halife kılacağını arz etmektedir.

Ayetin devamında, ikinci grubun halifeliğinin zamanı vurgulanmamaktadır.

Onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine... Dair vaatte bulunmuştur

Ve Mehdi (a.s) ile ilgili Ehli Sünnet hadislerinde de belirli olan şey, Allah'ın dininin Hz. Mehdi ile yeryüzünde canlanacağı ve dine olan hürmetin, Hz. Mehdi'nin zamanında gerçekleşeceğidir. Ve bu hürmetin, dünya çapında ihrac edileceğini de bilmekteyiz. Ve ayrıca da biliyoruz ki, Hz. Mehdi a.s, Allah'ın halifesi olan halifelerinden biridir.

Sonuç olarak anlıyoruz ki bu ayette sözü geçen ikinci grup halife, Peygamber Efendimiz saas'in vasiyetinde belirttiği, Mehdiler'dir. Ve Allahu Teâlâ, onları daha önce aynı 12 İmamı halife yaptığı gibi, onları da halife kılacaktır. Bu olayın, ahir zamanda olacağı da kesinleşmiştir. Yani, Hz. Mehdi a.s'ın gelişiyle, bu Hürmet ve Saygı, dünya çapında yerleşmeye başlayacaktır. Bu şekilde bu ayet, Hz. Muhammed'in (s.a.a.s) vasiyetini ispatlamaktadır. Üstelik Ehli Sünnet kaynaklarında da buna benzer rivayetler geçmiştir ki, bir rivayette Kabe el Habbar, bu ayeti şu şekilde tefsir etmiştir. Ve bunu Peygamber Efendimiz'den (s.a.a.s) duymuş olması gerek:

Kabe el Habbar der ki: Onlar on iki kişidirler ve ne zaman onların sonuncusu giderse onlara benzer on iki kişi daha gelecektir ve Allahu Teala bu ümmete bu şekilde vadetmiştir. Allah,

içinizden, iman edip de Salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri **halife** kıldığı gibi, onları da yeryüzünde mutlaka **halife** kılacaktır.

Tefsi ibni hatim cilt 8 sayfa 2628 hadis 14769

Bu hadiste geçen konu, Peygamber Efendimiz saas'in sözüyle ilgili olsa gerek. Zira, gayba bağlı bir emir olduğu belli. Çünkü ayeti verdiğinde, 12 kişinin ismini zikretmektedir.

Umdat ElKari Sahih Buhari Yazar: Bader elDin ElAyni ElHanefi dedi ki: "Mehdi'den sonra ahir zamanda 12 kişinin daha olması mümkündür." Ve dedi ki: "Ve ondan sonra onun oğlu hükmedecek ve 12 kral olacak ve her biri İmam Mehdi'dir"

Ve Ka'ab El Ahbar dedi ki: "12 Mehdi olacak ve Allah'ın ruhu da gelip Deccal'i öldürecek."

El Munadi'nin oğlu Ebu El Huseyin dedi ki: "12 Halife olacak ve bu Mehdi'den sonra olacak. Ve ben Danyal kitabında buldum ki, Mehdi öldüğünde onun soyundan oğlunun torununun en büyüğü tarafından 5, sonra da en küçüğü tarafından 5 adam hükmediyor olacak. Sonuncusu olduğunda halifeliği torununun en büyük oğluna verecek ve sonra onun oğlu hükmedecek ve 12 kral devri olacak ve her biri İmam Mehdi'dir."

[Fatih El Bari Sahih El Buhari/Ibn Hacar 20/266 #6682]

Abi Salih Ibn Abbas'tan, o da Ibn El Munadi'den nakletmiştir ki: "Mehdi'nin adı Abdullah oğlu Muhammed'tir. Sakalı kırmızı boyalıdır. Halkın bütün sıkıntıları onun gelişiyile son bulacak ve adaletsizliği yok edip her tarafa adaletini yayacak ve ondan sonra da 12 adam olacak."

Fitan Ibn Hamad - Seyh El Buhari (1/395) hadis#1186 Rasdin'den, o da Ibn Lahi'den

Nafi oğlu El Hakam'dan nakletti ve o da Careh'ten, o da Arta'a'dan nakletmiştir: "Süfyani ona karşı gelenleri 6 ay boyunca öldürecek. Onları satırlarla parçalara bölecek ve kazanlarda pişirecek. Ve sonra 2 doğudan ve 2 batıdan gelen, Peygamber Muhammed (s.a.a.s) soyundan olan halifelerle karşılaşacak."

Fitan - Ibn Hamad Al Maruzi (Buhari'nin Seyhi)

Cabir ibn-i Semure'den şöyle dediği nakledilmiştir: "Babamla birlikte Resulullah'ın (s.a.a.s) huzuruna vardık; buyurdular ki:"Bu din, on iki imam var oldukça aziz ve ayakta duracaktır." "Daha sonra bir şey buyurdular, ama halk işitmeme mani oldu. Babamdan ne buyurduğunu sorduğumda dedi ki: Hepsi Kureyşten'dir." buyurdular.

[Sahih Muslim c.3 s.1453]

Kuran'ın diğer ayetlerinde, Allahu Teâlâ, Peygamber Efendimiz saas'den sonra, yeryüzünde halifeler kılacağını söylemektedir.

Ve dilersek sizden olan melekleri yeryüzünde halife tayin ederiz Zuhruf 60

Anlamı; Eğer istersek, Peygamber Efendimiz'den sonra, içinizden Hz. Muhammed'in (s.a.a.s) halifesi olacak bazı kişileri, melekler gibi temiz ve günahsız ve masum olarak tayin edebiliriz. Ancak maalesef birçok âlim bu ayeti tefsir etmek için ya bir kelime eklemişler ya da bir kelime eksiltmişler ve bu eksik ve fazlalık, ayetin tefsir ve manasını tamamen değiştirmiştir. Yani "sizden" olan kelimeyi "sizin yerinizde" olarak değiştirmişlerdir. Bunun sebebi ise, insanların

melek mertebesine ulaşabileceğini unutmuş olmaları ve Kuran'ı Kerim'de bazen insan ve cinlere, melekler olarak da hitap edildiğini unutmuş olmalarıdır. Zira insan, takva ve amelleri sayesinde, melek mertebesine ulaşabilir. Zira İblis (lanetullah) de, şeytan ve cin olduğu halde, melek mertebesine ulaşmıştır. Ve sonra Allah'ın emirlerini yerine getirmediğinden makamı alınmış ve Cennet'ten kovulmuştur.

Yine düşün o vakit ki melâikeye Âdem için secde edin demiştik hemen secde ettiler, ancak İblis, Cinden idi de Rabbin'in emrinden çıktı, ya şimdi siz beni bırakıp da onu ve zürriyetini kendinize evliyamı ittihaz ediyorsunuz, onlar size öyle düşman iken? Zalimler için ne fena bedel. **Kehf 50**

Burada melaikeye secde edin dedik, hepsi ettiler, iblis dışında demekle, Allahu Teâlâ melaikeye secde edin demiştir ve İblis'ten de böyle yapmasını beklemiştir. Ancak o yapmadı ve sonra o cin idi demiş olması da, onun cin olmasına rağmen, melek mertebesine ulaştığını anlatmaktadır. Yani fiziği değişmemiş, ancak makamı yükselmiştir.

Ancak hilafet ve halifelik bir ilahi emirdir ki, Hz. Âdem döneminde başlamıştır ve Hz. Âdem a.s'ın ,Allah tarafından yeryüzünün halifesi olarak seçildiğini Kuran açık bir şekilde beyan etmiştir:

Hani rabbin meleklere, "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" demişti. Onlar, "Biz seni övgü ile tenzih ederken ve senin kutsallığını dile getirip dururken orada fesat çıkaracak ve kan dökcek birini mi yaratacaksın?" dediler. Allah "Şüphe yok ki, ben sizin bilmediklerinizi bilirim" buyurdu. **Bakara 30**

Ve aynı seçim, Hz. Davud (a.s) için de zikr edilmiştir:

Ya Davud! Muhakkak ki biz seni yeryüzünde bir halife kıldık, şimdi insanlar arasında hak ile hükmet de (keyfe) hevaya tabi olma ki, seni Allah yolundan sapıtmasın. Çünkü Allah yolundan sapanlar, hesap gününü unuttukları cihetle, kendilerine pek şiddetli bir azap vardır. **Sad 26**

Ve eğer ayetleri tertipli okursak, bu emirin, Hz. Âdem ile başlamış olup, Hz. Muhammed ile (s.a.a.s) devam ettiğini görürüz.

((Hani rabbin meleklere, "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" demişti))...((Ya Davud! Muhakkak ki biz seni yeryüzünde bir halife kıldık, şimdi insanlar arasında hak ile hükmet de (keyfe) hevaya tabi olma))...((Ve dilersek sizden olan melekleri yeryüzünde halife tayin ederiz))...((Allah, içinizden, iman edip de Salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri halife kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka halife kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaatte bulunmuştur.))

And olsun ki, Allah; Subhan ve Teâlâ; söylediğini ve istediğini yapmıştır. Ve vaat ettiği melekleri, Hz. Muhammed'den (s.a.a.s) sonra yeryüzünde halife kılmıştır.

Ve böylelikle de, halifelerin; melekler gibi temiz ve masum olmaları gerektiğini de; öğrenmiş oluyoruz. Ve Kuran'da, Hz. Muhammed'in (s.a.a.s) halifelerinin ismet ve masumluğuna, açık bir şekilde işaret edilmiştir.

[Ey Ehli Beyt! \(\(Ey peygamber ailesi!\)\) Allah'ın istediği, sizden kirliliği gidermek ve sizi tertemiz kılmaktan ibarettir. Ahzab33](#)

Halifelerin peyderpey seçimini ve özelliklerini öğrendiğimize göre, Kuranı Kerim'den imamet bakışına bakacağız.

Biz ise, irade ederiz ki, yeryüzünde ezilmekte olanlara lütufta bulunalım. Onları **İmamlar** ve varisler kılacağız. **Kasas 5**

Bu ayette, Hz. Muhammed'ten (s.a.a.s) sonra yeryüzünde bir imamın tayin edilmesinden bahsedilmektedir. Eğer bu ayetin, fiil ve zaman ölçülerine bakacak olursak görürüz ki, bu ayette, sürekli geleceğe yönelik vurgulama yapılmış. Bir örnek verecek olursak; şu kelimelerin Arapça'larına bakalım: (Nuriid= irade ederiz), (Namunna = lütufta bulunalım), (Nacalahum = onları kılacağız). Ve hepsi geleceği ifade eder. Fakat buna rağmen, bütün tercüme ve tefsirlerde, önceki ve sonraki ayetleri göz önünde bulundurursak görürüz ki, bütün bu kelimeler; önceki ve sonraki ayetlerle bağlantılı olsun diye; geçmiş olarak çevrilmiştir. Aslında önceki ve sonraki ayetlere bakmadan, ayeti normal çevirirsek, durum ortaya çıkmaktadır. Ve başka bir ayette de, Allahu Teâlâ, bunu doğrulamaktadır ve tayin ettiği İmamlarını zikretmektedir:

Sabredip ayetlerimize kesin olarak inandıkları zaman, içlerinden emrimizle doğru yola ileten **İmamlar** çıkardık. **Secde 24**

Bu ayet El-Muhammed'in (s.a.a.s) İmamları hakkındadır. Çünkü bu ayette; (Yahduna = hidayet ederler) diyerek; ne geleceği, ne de geçmişi değil, Hz. Muhammed'in (s.a.a.s) zamanını beyan etmiştir. Yani, Allahu Teâlâ gereken İmamları tayin etmiş ve seçmiştir.

Onları bizim emrimizle doğru yolu gösteren **İmamlar** yaptık ve kendilerine hayırlar işlemeyi, namazı dosdoğru kılmayı, zekâtı vermeyi vahiy ettik. Onlar sadece bize ibadet eden kimselerdir. **Enbiya 73**

Bu ayet de, önceki ayet gibi, tayin edilmiş İmamları vurgulamaktadır.

Günün birinde, her sınıf insanları **İmamları ile** çağıracağız, o gün her kime kitabı sağ eliyle verilirse işte onlar kitaplarını okuyacaklar ve kıl kadar zulüm edilmeyecekler. **İsra 71**

Bu ayette, İmamların kıyametteki makamları açıkça arz edilmektedir. Yani Kıyamette en önemli şey, insanların İmamlarıdır ve herkes İmamı ile çağrılır ki, kesin olarak bu İmamlar, Hz. Muhammed'in (s.a.a.s) Ehli-Beyti olan İmamlardır.

Bu şekilde bazı İmamların olduğu gerçeklik kazanmıştır ve onlara itaat etmezsek Kuran'dan ayrılmış ve sapmış olacağız. Ve bunlar peygamber efendimizin hadislerinde buyurduğu şekilde, bizlere bırakılmış paha biçilmez emanetlerdir ve hadislerden de daha önce

okuduğumuz şekilde, Kuran ve Ehli-Beyt; birbirinden Kıyamet'e kadar Kevser havuzunun yanında, peygamber'e ulaşıncaya dek, birbirinden ayrılmazlar.

Zeyd b. Erkam naklediyor ki: Resulullah salla'llâhu aleyhi ve alihi şöyle buyurdu: "Şüphesiz size öyle bir şey bırakıyorum ki, eğer ona sarılırsanız, benden sonra asla sapmazsınız. Birisi diğerinden daha yücedir. Allah'ın kitabı gökten yeryüzüne uzanan bir iptir. Ve öz yakınlarımdan olan Ehli Beytim. O ikisi, havuzun başında bana ulaşıncaya dek asla birbirlerinden ayrılmazlar. Benden sonra o ikisine karşı nasıl davranacağınıza dikkat edin.

Sahih-i Tirmizi, c. 13, s. 200-- Tarih-i Bağdat", c. 8, s. 442.

Bu imamet ve hilafet o kadar önemlidir ki, Allahu Teâlâ, iki ayette de, şiddetli bir şekilde Resulüne, yani Hz. Muhammed'e (s.a.a.s), İmamlarının aydın emirlerini emreder. Ve bu emir, bildiğimiz imamların, kişilikleridir ve bu sebepten; Allah'ın Peygamber'i (s.a.a.s) ömrünün son anlarında, ağrılarına rağmen, vasiyet yazmaya çalışmış ve Allah'a doğru yeryüzünden ayrılmadan önce, kendisinden sonraki imamları tayin etmiştir. Zira böyle yapmamış olması, mümkün değildir.

Akrabaya, yoksula ve yolcuya hakkını ver. Gereksiz yere de saçıp savurma! **İsra 26**

O halde **akrabaya da hakkını ver**, yoksula ve yolda kalmışa da. Bu, Allah'ın hoşnutluğunu isteyenler için en iyisidir. İşte gerçek kurtuluşa erenler de onlardır. **Rum 38**

Ve Hz. Muhammed'in (s.a.a.s) akrabaları, onun aziz Ehli-Beyti'ndeki İmamlardır. Ve onlar aynı zamanda, Allah'ın karşısında kendilerini, en hiç ve yoksul görenlerdir. Ve onlar, Allah ve onun peygamberi'nin yolunda, en öndeki yolculardır (ibni sebil). Ayetteki ibni sebil, yolcunun oğlu demek. Yani, ibni sebil, illallah demek. Yani, Allah'ın yolundaki yolcu demektir. Böylelikle görürüz ki, Hz. Muhammed (s.a.a.s) ve ailesi, Allah yolundaki yolculardır. Ve onların hakkı, insanların herşeyindedir. Bu sebepten, insanlar, Hz. Muhammed'in (s.a.a.s) ailesini tanıyıp, iman etmelidir.

İşte bu Allah'ın, inanıp Salih ameller işleyen kullarına müjdelediği şeydir. De ki: "Ben (Hz Muhammed(s.a.a.s)) buna (yaptığım tebliğ görevine) karşılık olarak sizden, akrabalıktan doğan sevgiden başka bir ücret istemiyorum." Kim güzel bir iş yaparsa, onun iyiliğini artırırız. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, şükürün karşılığını verendir. **Şura 23**

Evet, bu sevgiyi, Peygamber efendimiz'in yapmış olduğu bunca zahmete karşılık, bizlerin, onun akrabalarına ücret olarak ödemesi gerekir. Ve Allahu Teâlâ bunu, peygamber efendimizin emanetlerine karşı daha duyarlı olmamız için ve peygamber efendimizin ailesini sevmemiz için, Peygamber'e olan bir ücret olarak tayin etmiştir.

Evet, biz o emaneti göklere, yere ve dağlara arz ettik, onlar onu yüklenmeğe yanaşmadılar, ondan korktular, onu insana arz ettik ve alıp kabul etti, cidden o çok zalim ve çok cahildir.

Ahzab 72

O zaman eğer, Muhammed (s.a.a.s) ve ailesi olmasaydı, Allah mahlûkatı yaratmazdı. Ve onlar, Allah yolundaki delillerdirler ve onlar öyle bir emanettir ki, hiçbir mahlûkat, insan dışında, bunu taşıyamamıştır. Ve bu emanetler, İmamlardır. Ve bunun bir diğer delili ise, bu ayettir:

Allah size, emanetleri mutlaka ehline (sahiplerine) vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Doğrusu Allah, bununla size ne güzel öğüt veriyor! Şüphesiz ki Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir. **Nisa58**

Bu ayet, Hz. Muhammed'in (s.a.a.s) ailesine delalet eder ve Allahu Teâlâ onlara imamet ve halifeliği, diğer sahiplerine yetiştirmelerini de emretmiştir. Ve bu kişiler de, sonraki İmamlar ve halifelerdirler. Ve hak ve hükümet konusuyla ilgili olarak da, bu ayetin devamında, daha fazla açıklamalar yapacağız.

Ancak insanların vazifesi, bu velayeti ve İmamları tanıyıp, onlara tabi olmaktır. Ve eğer bir İmam vefat ederse, bir sonraki İmam'ı tanıyıp, emrine girmeleri gerekir, zira yeryüzü asla İmamsız kalmaz ve eğer kalırsa da, yeryüzü her şeyi emer ve içine yutar. Ve Allahu Teâlâ, İmamları ile bu konuda sözleştiğinde, insanlara, onların hakkı konusunda ikaz ve uyarılarda bulunmuştur:

Ey iman edenler! Herhangi bir hususta anlaşmazlığa düştüğünüz takdirde Allah'a **itaat edin**. **Peygamber'e itaat edin** ve sizden olan **Emir sahiplerine de (Ulul-Emre)**. Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Resulüne arz edin. Bu, daha iyidir, sonuç bakımından da daha güzeldir. **Nisa59**

Kendilerine güvenlik (barış) veya korku (savaş) ile ilgili bir haber geldiğinde onu yayarlar. Hâlbuki onu **peygambere** ve içlerinden **EMİR SAHİPLERİNE** götürselerdi, elbette bunlardan, onu değerlendirip sonuç (hüküm) çıkarabilecek nitelikte olanları onu anlayıp bilirlerdi. Allah'ın size lütfu ve merhameti olmasaydı, pek azınız hariç, muhakkak şeytana uyardınız. **Nisa83**

Anlıyoruz ki, itaat sadece Allahu Teâlâ'ya, sonra peygambere(s.a.a.s) ve emir sahiplerine aittir.

Ey iman edenler! Herhangi bir hususta anlaşmazlığa düştüğünüz takdirde **Allah'a itaat edin**. **Peygamber'e itaat edin** ve sizden olan **Emir sahiplerine de**. And olsun ki, Allahu Teâlâ bizlere, Resulullah'a (s.a.a.s) itaat etmemizi emretmiştir ki, o masumdur ve günah işlemez, ve yine and olsun ki, Allah bizlere, Emir sahiplerine de itaat etmemize emretmiştir, keza, onlar masumdur ve günah işlemezler.

Allahu Teâlâ, bizlere, batıla itaat etmemizi asla emretmez ve bildiğimiz üzere, Hz. Muhammed (s.a.a.s), bütün hak ve hukuklarda sahih ve doğru olduğu için, Allah bizlere, ona itaat etmemizi vacip kılmıştır. O zaman, emir sahipleri olanların da sahih ve doğru olmaları gerekir ki, keza bizlere, onlara da itaat etmemizi vacip kılmıştır. Ve eğer, onların bir hatası olursa, Allah'ın sözü, haşa, çelişkiye düşer. Sonuç olarak, bu Emir sahipleri, Al-i Muhammed'in (s.a.a.s), aziz Ehli-Beyti'dir. Sakaleyn hadisinde de işlediğimiz üzere, Peygamber Efendimiz saas'den sonra, hüküm ve hükümet, onun Ehli-Beyti'ne aittir.

O, göklerin ve yeryüzünün mülkü (**hükümranlığı**) kendisine ait olandır. Çocuk edinmemiştir. Mülkünde (**hükümranlığında**) hiçbir ortağı da yoktur. O her şeyi yaratmış ve yarattığı O şeyleri bir ölçüye göre takdir etmiştir.**Furkan2**

Mülk ve hükümranlığ, Subhan olan Allah'a aittir. Ve asla ortağı olmamıştır ve olmayacaktır da... Anlamı, bu âlemin hükümranlığı, tamamen Allah tarafından yönetilir ve herkes onun emri altındadır ki, onun kuralları uygulanabilsin. Bu sebepten de, her zaman için O'nun (cc) sececeği bir yetkilinin, halifenin de olması gerekmektedir.

Bir sonraki ayette, yeryüzünün halifesini, Allah'ın seçmesi gerektiğini göreceğiz:

De ki: "Ey **Hükümranlığ** sahibi olan Allah'ım! Sen **hükümranlığı** dilediğine verirsin. Dilediğinden de **hükümranlığı** çeker alırsın. Dilediğini aziz edersin, dilediğini zelil edersin. Hayır senin elindedir. Şüphesiz sen her şeye hakkıyla gücü yetensin." **Al-İ İmran 26**

Bu ayette Allahu Teâlâ, istediği zamana kadar, istediğini verebileceğini anlatmaktadır. Şimdi bakalım Allahu Teâlâ bu mülk ve hükümranlığı kimlere vereceğini söylemiştir?

Yoksa insanları; Allah'ın lütfundan kendilerine verdiği şey dolayısıyla kıskanıyorlar mı? Şüphesiz biz, İbrahim soyuna da kitap ve hikmet vermişizdir. Onlara büyük bir **hükümranlığ** da verdik. **Nisa 54**

Ve bu ayette gördüğünüz şekilde, bu saltanat ve hükümranlığı, Allahu Teâlâ, İbrahim a.s'ın ailesi ve soyuna vaat etmiştir. Yani Allah tarafından seçilmiş olan kişiler; Allah'ın Enbiyaları, Vasileri ve son olarak da, Hz. Muhammed ve onun ailesidir. Ve onların hepsi, Hz. İbrahim'in (a.s) soyunu devam ettirenlerdir.

Sonuç

Kuran'da ki ayetler ve Sünnetten gelen hadislerle, bu vasiyetin yerine gelmesi, kesin bir emir olmuştur. Yani kesin olarak Resulüllah (s.a.a.s), bu kadar önem taşıyan bir vasiyeti muhakkak bırakmış olmalıdır. Ve kendisinden sonraki kendi halifelerini de muhakkak tanıtmış olmalıdır. Ve bu vasiyetin ortaya çıkması da doğal olarak, Ehli-Beyt'i sevip itaat edenlerin kaynaklarından olacaktır. Ve Allah'a Hamd olsun bu vasiyet, hem Kuran'la, hem de Sünnet'le uyum içerisindedir. Ve bunun tersini ispat edecek hiçbir sebep ve delil de yoktur. Zira, Hz. Muhammed'in (s.a.a.s) vefatından bu yana intikal edilmiş tek bir vasiyet vardır. Ve Kıyamete kadar da, yanlış yola sapmak istemeyenlerin, bu vasiyete sarılmaları gerekir. Bu şekilde bu vasiyet ispat edilmiş olup, bütün Sünni ve Şia'lar için son ikaz ve uyarı verilmiştir.

O Perşembe gününde, bu vasiyet bırakılmak istediğinde, çıkan kargaşa içerisinde, bu vasiyete sarılıp, onu koruyanları tebrik ederiz. Ve buna karşı çıkanlara da, yazıklar olsun. Zira, Allah'ın emrine karşı gelerek, O'na cc teslim olmaktan vazgeçmişlerdir.

Vel hamdullellahi vahda vahdahu vahda

والحمد لله وحده وحده وحده

وصلی الله علی محمد وآل محمد الائمة والمهدیین وسلم تسلیما کثیرا

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته